

1947 30/1 51: I. beh. af f. om Danmarks tilslutn. t. oprett. af en fælles forsvarsstyrke i Europa. 1948

[Ragnhild Andersen.]

genoprustning, gå til modstand, alle ærlige patrioter, mod den politik, som fører Danmark til krig og ikke til fred. Freden kan vindes!

Rasmus Hansen: Jeg skal ikke forlænge debatten med noget langt indlæg, men der er et par bemærkninger, jeg gerne vil gøre, inden den slutter. For det første skal jeg på mit partis vegne anbefale at stemme imod det af det ærede medlem hr. Viggo Starcke fremsatte forslag om motiveret dagsorden. Vi har tidligere diskuteret det princip, som forslaget giver udtryk for, og jeg kan henholde mig til den argumentation, der tidligere er ført imod dette princip.

Vi har nu haft lejlighed til at høre omtrent hele den kommunistiske vagtparade her i salen; det er efterhånden ikke så ganske lidt, de har trænet sig op til at kunne sige, både her i salen og andetsteds, som vi ved er i strid med foreliggende kendsgerninger. Vi har også vænnet os til, at kommunisterne med korte mellemrum skifter standpunkt. I aften har vi hørt ærede medlemmer fra den kommunistiske gruppe tale imod, at Danmark får et forsvar. Fra 1945 til 1947 kunne vi fra dette tings talerstol høre kommunistiske medlemmer tage til orde for, at Danmark fik et forsvar, men nu passer det ikke mere i krammet, og derefter holder man de taler, vi har haft lejlighed til at høre her i aften. Men der er en ting, som jeg ved denne lejlighed, og inden vi slutter af, gerne vil have lov at understrege. Det er dette, som jeg sagde i mit indlæg i eftermiddags, at det er aldeles ubestrideligt, at Sovjetunionen er den stærkeste militærmagt i Europa.

Det er aldeles ubestrideligt, at de europæiske Atlantpagtlande militært er de svageste. I de europæiske Atlantpagtlande gives der på forskellig vis oplysning om de styrker, man har. Vi er ikke i den samme situation, for så vidt angår Sovjetunionen, men alligevel består der muligheder for at nå til klarhed over, hvor store de styrker er, som findes øst for jerntæppet. Der har, som jeg nævnte, her i Vesteuropa længe rådet den opfattelse, at Sovjetunionen opretholdt en hærstyrke på mellem 3½ og 4 mill. mand. Det tal har været anført under debatter i De Forenede Nationer gang på

gang, uden at Sovjetunionens kompetente repræsentanter har bestridt dets rigtighed. Tallet 3½—4 mill. mand har også været omtalt af et medlem af den engelske regering i det engelske parlament, den tidligere britiske forsvarsminister Lord Alexander. Nu siger det ærede medlem hr. Alfred Jensen i aften, at den britiske premierminister i går har nævnt tallet 2,8 millioner. Det er muligt, at man er i besiddelse af andre oplysninger, hvorved man er kommet til det resultat, at det rigtige tal er 2,8 millioner. Jeg skal ikke indlade mig i nogen diskussion om disse tal. Det eneste, der imidlertid står fast, er, at Sovjetunionen er Europas stærkeste militærmagt, medens de vesteuropæiske nationer ikke har militære styrker, som gør dem egnede til at true Sovjetunionen.

Jeg har endvidere nævnt, at det er en udbredt opfattelse i Vesteuropa, at der i Østeuropa overfor de militært svage europæiske Atlantpagtlande står 30 hærdivisioner, deraf 8 panserdivisioner. Det tal har været fremført gang på gang, og jeg har ikke set, at det fra kompetent side i Sovjetunionen er bestridt, at det er rigtigt. Det har endvidere været fremført, at der i Østtyskland er oprettet væbnede „Bereitschaften“. I aften gør det ærede medlem hr. Alfred Jensen et forsøg på at forklare, at man ikke har bevæbnet tyskere i Østtyskland. Meget vel, men det ærede medlem hr. Alfred Jensen ved jo udmærket, at der her i Vesteuropa har været et meget stærkt ønske om at få en undersøgelse i gang for at få fastslået, hvad der er sandheden om de meddelelser, der verserer i Vesteuropa om det militære beredskab øst for jerntæppet, og det ville være et overmåde nyttigt bidrag til bestræbelserne for at få freden konsolideret, hvis det ærede medlem hr. Alfred Jensen og andre kommunister tog sig for at medvirke til, at en sådan undersøgelse kom i gang, således at man fik fuldstændig klarhed over, hvorvidt den frygt, der er i Europa og andetsteds for den internationale kommunismes hensigt, er så berettiget, som de verserende oplysninger tyder på. Jeg opfordrer derfor det ærede medlem hr. Alfred Jensen til at medvirke til, at vi får en sådan undersøgelse.

Det er ganske naturligt, at der i den danske befolkning er blandede følelser ved tanken om, at Tyskland på ny skal oprustes. Der